

Výhonok

V jednej z mojich relácií som rozprával o symbolizme stromov v Biblii. Jeden fakt o stromoch je, že majú hlboké korene, ktoré prenikajú hlboko do zeme a dávajú stromom obrovskú trvácnosť. A to je jedna z dôležitých súčastí dnešnej témy. Dnes budeme hovoriť o výhonku.

Zamyslíme sa nad špecifickým typom výhonku, ktorý raší z malého pňa stromu. Možno si už videl obrovské stromy, ktoré spadli alebo ich niekto zoťal a vďaka sile koreňového systému vyrastie drobný, tenučký konárik – výhonok, ktorý sa pokúša vyformovať v nový strom – v nový začiatok. O tomto budeme dnes premýšľať. Nalistujeme si pri tom 6. a 11. kapitolu proroka Izaiáša, kde nájdeme analógie takéhoto výhonku vyrastajúceho z pňa.

6. kapitola Izaiáša je obrazom vyslania proroka Izaiáša. Boh ho posielal do verejnej služby, aby ohlasoval Božie Slovo izraelskému ľudu. V tejto kapitole sa nachádza nádherná fráza: *„Koho pošlem a kto nám pôjde?“* A Izaiáš reaguje slovami: *„Tu som, pošli mňa.“* Potom Boh prepáli jeho pery horúcimi uhlíkmi, aby ho očistil a ustanovil za Hospodinovho hovorcu. Ďalej, v tej istej 6. kapitole, je menej známa analógia. Táto je o Kráľovstve Izraela, ktoré bude ležať v spánku ako mŕtve – takmer ako strom, ktorý bol zoťatý. Avšak zostane tam to, čo sa nazýva svätým semenom, ktoré pretrvá. V 13. verši sa píše *„A ak zostane v nej ešte desatina“* (tu sa hovorí o ľuďoch, ktorí zostanú po tom, ako ostatných deportujú, takže zostane len desatina z ľudu), *„i tá bude znova na spálenie ako cér a dub, z ktorých po zvalení ostane peň. Sväté semeno je jej peň.“* Máme tu zaslúbenie, že Boží rod bude zachovaný dokonca aj vtedy, keď bude krajina zničená. I napriek tomu, že v mysliach mnohých ľudí táto krajina prestane existovať, Boh neporuší svoje zaslúbenie, že privedie Mesiáša pre tento svet skrze židovský národ. A toto je to, o čom nám hovoria veľké stromy, ktoré sú zoťaté! Hoci vyzerajú mŕtvo, majú v sebe silu, aby z nich vyrástol nový život. A preto je to presná analógia. Izraelský národ skutočne vyzeral, akoby sa dopracoval ku svojmu koncu. V skutočnosti prorok Izaiáš

používa túto istú analógiu ešte raz, keď hovorí: „Z Izaijovho pňa vyženie mládnik a z jeho koreňov vyrastie výhonok.“ Potom začne hovoriť o jednom človeku a hovorí: „Spočinite na ňom Duch Hospodinov, duch múdrosti a rozumnosti, duch rady a sily, duch známosti a bázne Hospodinovej. V bázni pred Hospodinom bude mať svoju záľubu. Nebude súdiť podľa toho, čo mu oči vidia, a nebude rozhodovať podľa toho, čo mu uši počujú, ale v spravodlivosti bude súdiť slabých a správne vynášať výrok biednym zeme.“

Toto vnímame ako proroctvo o Pánovi Ježišovi. Kto iný by to bol, s takou múdrosťou, ktorá by na ňom spočívala? Kto iný by bol tým výhonkom, ktorý mal vyrásť z pňa Izaijovho? Nikto iný ako osoba samého Ježiša! V skutočnosti je Ježiš z kráľovského rodu Izraela. Je z rodu kráľa Dávida. Toto je často veľmi prekvapivý objav pre skúmateľov Biblie a historikov, pretože zisťujú, že národ Izrael ako politický subjekt v istom čase dokonca zanikol. Už nebol slobodným národom, ktorý by mal právo o sebe rozhodovať. Ale Boh dodržal sľub, že pre Izrael udrží večného kráľa nažive. A v skutočnosti tu máme dva rodopisy, ktoré boli zapísané v Novom zákone, ktoré dokazujú, že Ježiš je priamo prepojený na kráľovský rod zo Starého zákona. Jeden z nich je zapísaný v Matúšovi, v 1. kapitole, a druhý je v Lukášovi, v 3. kapitole. Obidva dokazujú priame prepojenie Ježiša s Dávidom.

Prečo teda Izaiáš hovorí o Izaijovi? Kto je potom Izai? Izai bol otcom kráľa Dávida. Takže tu vidíme, že je to veľmi presné – že Ježiš skutočne pochádzal z rodu kráľa Dávida. A prečo je to tak dôležité? Pretože zaslúbenia oznamovali, že Mesiáš príde zo židovského národa. Boh tiež zaslúbil, že privedie večného kráľa – vládcu, ktorý bude žiť naveky, ktorý bude vládnuť nad Božím ľuďom. Možno si myslíš, ako je to možné? Ako môže existovať vládca, ktorý bude žiť naveky? Alebo, ako môže kráľovstvo Božieho ľudu v Izraeli pretrvať naveky? Odpoveďou je osoba Ježiša Krista! Ježiš nie je len taký obyčajný kráľ! A už vôbec nie je smrteľný! Je Božím Synom! A tiež je úžasné, čo Boh zaslúbil: že Mesiáš príde skrze tento rod židovských kráľov a že keď príde, nebude obyčajným kráľom, ani bežným človekom. Bude to Boží Syn, a preto bude večným kráľom – Pánom pánov! Takto môžeme začať vnímať nádheru tejto analógie zo Starého zákona.

Existuje ďalšie miesto v Novom zákone, kde to vyzerá tak, akoby sa Matúš – pisateľ evanjelia – pohral so slovíčkami. O Ježišovi hovorí ako o výhonku, ktorý vzišiel z rodu izraelského ľudu, ktorý bol tak veľmi zničený.

Mimochodom, mal by som spomenúť, prečo bol Izrael taký zničený. Prečo bol tento národ tak veľmi potrestaný? Bolo to pre jeho neochotu oľutovať svoje hriechy, pre jeho odmietnutie zanechať svoje hriechy, modlárstvo a zlú morálku. Boh im posielal prorokov a znova ich varoval, že tento trest príde, ale oni nepočúvali. Neodvrátili sa od svojej zlej cesty. Toto slovo je veľmi poučné pre dnešnú spoločnosť! Tá by mala brať do úvahy Božie Slovo a žiť podľa Jeho morálnych princípov, lebo inak príde deň, kedy na nej bude vykonaný Boží trest.

Ján Krstiteľ kázal davom ľudí, ktoré k nemu prichádzali, presne to isté. Používal ilustráciu, že sekera je už priložená ku koreňom stromov. Trest sa už blížil! A Rimania skutočne približne v roku 70 nášho letopočtu zničili chrám v Jeruzaleme a zapríčinili v židovskom národe veľký zmätok. Boží trest nemešká! Nebude zdržiavaný naveky. Ak krajina neľutuje svoje hriechy a neobráti sa k Bohu, nastane súd, a ten súd bude veľký. Takže každý, kto teraz počúva, si potrebuje tieto slová vziať k srdcu a zmieriť sa s Bohom, oľutovať svoje hriechy, a tak sa vyhnúť Božiemu súdu. Je to pravda nielen pre jednotlivcov, ale taktiež pre celé národy.

Ale vráťme sa späť k Matúšovi! Matúš to bral ako fakt, že Ježiš sa ako malý chlapec vrátil späť do Izraela spolu s Máriou a Jozefom po svojom úteku do Egypta. Krátko po Ježišovom narodení boli totiž varovaní, že kráľ Herodes sa ho snaží nájsť a že ho chce zabiť. Preto na istý čas utiekli do Egypta, a to až do smrti kráľa Herodesa.

Po jeho smrti sa už mohli slobodne vrátiť a žiť v bezpečí. Ale nevrátili sa do svojho pôvodného mesta. Išli bývať do Nazareta. Je to zaujímavé, že slovo Nazaret znie veľmi podobne ako hebrejské slovo „nazar“, čo znamená výhonok. Je možné, že Matúš vložil túto informáciu do evanjeliu preto, lebo nám chcel povedať, že Ježiš sa bude volať Nazaretský. Tým nám nechcel povedať len to, že jeho rodina bola na istý čas presídlená do mesta Nazaret, ale možno tu išlo aj o slovnú hračku. A „Nazaret“ v gréčtine sa zase veľmi podobá na hebrejské slovo „nazar“, čo znamená výhonok. Je možné, že Matúš sa len tak bez rozmyslu zmienil o skutočnosti, že Ježiš bol tým naplnením proroctva zo Starého Zákona, že tento výhonok príde z Izajovho pňa, že On bude Mesiáš.

Jedna vec je v tomto posolstve veľmi nádherná: že Boh je Pánom života a smrti. Vidíme, že zničený rodokmeň židovského kráľa Dávida, ktorý bol akoby zosnulý, teraz priniesol na svet Mesiáša. Vidíme Ježiša, ako sa vydal na smrť, že všetko vyzeralo tak, že kresťanstvo bolo porazené – pretože jeho vodca zomrel. Boh Ho však vzkriesil z mŕtvych, aby sme ty aj ja mohli mať odpustenie hriechov a večný život. Boh je Pánom, ktorý môže priviesť človeka zo smrti späť k životu! A tu nehovorím o fyzickom živote! Hovorím o duchovnom živote – že môžeš mať novú vieru v Ježiša Krista a že On dokáže vziať tvoj starý peň života a môže spôsobiť, že z teba vyrastie nový výhonok – nový život.

Týmto ťa vyzývam, aby si oľutoval svoje hriechy a obrátil sa späť k Bohu. Aby si dokázal povedať: „Už chcem skoncovať s týmto starým životom, s týmto starým hriechom a chcem začať nanovo.“ Nádherné je to, že Boh priviedol Ježiša zo židovského národa, aby sa stal aj naším Mesiášom, aby sme mohli mať nový život a nový začiatok. Obráť sa teda k Ježišovi a prijmi Ho za svojho Pána!